20/01/2019

Patriarhul Daniel: Recunoştinţa – sentimentul cel mai firesc al omului demn în faţa binefacerii primite

„Omul nerecunoscător se află într-o stare spirituală nefirească, nedemnă şi nesănătoasă, pentru că recunoştinţa trebuie să fie sentimentul cel mai firesc al omului demn în faţa binefacerii primite de la cineva”, a spus duminică Patriarhul Daniel.

În omilia rostită la Paraclisul Patriarhal Sfântul Grigorie Luminătorul, Patriarhul României a vorbit despre recunoştinţă şi implicaţiile sale în relaţia cu Dumnezeu şi semenii, întrucât duminica aceasta s-a citit textul biblic care ne prezintă Vindecarea celor zece leproşi.

Potrivit Preafericirii Sale, din evanghelia de astăzi avem posibilitatea de a învăţa cum să ne comportăm faţă de Dumnezeu şi faţă de semenii noştri „când primim o binefacere de la Dumnezeu prin oameni”.

După ce a lecturat textul evanghelic, Părintele Patriarh a prezentat, pentru început, consecinţele bolii considerate extrem de contagioasă şi devastatoare, răspândite în perioada activităţii Mântuitorului Hristos şi menţionate în Sfânta Scriptură.

Suferinţele bolnavilor de lepră

„Lepra, ca boală profund degradantă pentru fiinţa umană, aducea, pe lângă suferinţa fizică, şi una sufletească, produsă de teama unei morţi lente şi de tristeţea izolării sau a excluderii din comunitate a celor care erau bolnavi”, a explicat Preafericirea Sa.

Patriarhul a reiterat momentul întâlnirii cu cei zece leproşi şi a subliniat că Iisus Hristos nu le zice „Vindecaţi-vă” sau „Fiţi vindecaţi” şi nici nu-i întreabă „Aveţi credinţă?”, ci doar îi trimite să împlinească o poruncă a Legii Vechi.

Optând pentru această modalitate pastorală, Mântuitorul Hristos „şi-a arătat atât smerenia Sa, împlinind Legea lui Moise, cât şi respectul Său pentru libertatea oamenilor de a fi sau a nu fi recunoscători lui Dumnezeu şi semenilor lor”.

Lipsa recunoştinţei, o atitudine contemporană

Întrucât după ce au primit vindecarea numai unul din cei zece s-a întors să mulţumească, iar Domnul Hristos întreabă de ceilalţi nouă, Patriarhul a făcut observaţia că în momentul „când cei nouă au dat de bine, au uitat de Dumnezeu”, subliniind în mod expres faptul că „acest lucru se întâmplă deseori în viaţa de zi cu zi”.

„Numai când trecem prin necazuri, prin boli sau ispite, atunci cerem în mod stăruitor ajutorul lui Dumnezeu, dar îndată ce am scăpat de suferinţă, de sărăcie, de necaz, uităm de Dumnezeu. Însă, Mântuitorul Iisus Hristos nu fericeşte pe cei nerecunoscători, ci pe cei recunoscători şi mulţumitori lui Dumnezeu pentru binefacerile primite de la El”.

De ce să fim recunoscători?

În acest sens, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a oferit o cheie de interpretare a întrebării Mântuitorului care arată că „omul este cu adevărat om, adică fiinţă raţională şi relaţională, când este recunoscător lui Dumnezeu şi oamenilor pentru darurile şi binefacerile pe care le primeşte”.

Insistând asupra cultivării recunoştinţei în viaţa noastră, Patriarhul a numit această virtute ca fiind „starea de sănătate a sufletului şi lumina vieţii în comuniune şi în

demnitate”.

Riscurile nerecunoştinţei

Preafericirea Sa a atras atenţia şi asupra pericolului dezumanizării în situaţia în care nu suntem recunoscători pentru binele şi darurile primite.

„Când nu mai mulţumim lui Dumnezeu, nici măcar pentru ajutorul primit de la El spre a dobândi vindecare, ne dezumanizăm complet”.

„Evanghelia ne cheamă, aşadar, să ne umanizăm permanent, să devenim cât mai umani sau recunoscători, mulţumind lui Dumnezeu pentru binefacerile Lui şi oamenilor prin care Dumnezeu lucrează vindecarea noastră de boală sau izbăvirea noastră dintr-o situaţie dificilă”, a spus Părintele Patriarh.

Cum aduce Biserica mulţumire lui Dumnezeu?

Patriarhul României a prezentat şi modul în care Biserica aduce aduce mulţumire lui Dumnezeu: în fiecare duminică şi sărbătoare de peste an, iar în mănăstiri chiar zilnic, prin slujba Sfintei Euharistii.

„Sfânta Euharistie este lucrarea cea mai sfântă şi mare de recunoştinţă sau de mulţumire pe care Biserica o aduce lui Dumnezeu pentru toate binefacerile primite de la El, cunoscute şi necunoscute, arătate şi nearătate deplin”.

Are Dumnezeu nevoie de mulţumirea noastră?

O altă învăţătură care poate fi asimilată din textul biblic de astăzi este aceea că „deşi Domnul Iisus Hristos nu caută slavă sau laudă de la oameni, totuşi cere de la noi să dăm slavă lui Dumnezeu, să-i mulţumim Lui şi oamenilor ca să creştem duhovniceşte în relaţia noastră cu Dumnezeu şi cu semenii”, a spus Patriarhul Daniel.

Preafericirea Sa a subliniat că „nu Dumnezeu are nevoie de mulţumirea noastră, ci noi avem nevoie să mulţumim lui Dumnezeu şi oamenilor pentru a creşte în comuniune de iubire smerită şi sfântă şi a ne îmbogăţi duhovniceşte” şi a oferit şi explicaţia:

„Întrucât omul a fost creat după chipul Preasfintei Treimi, adică al comuniunii veşnice de viaţă şi iubire, el creşte spiritual numai în starea de rugăciune fierbinte, de iubire milostivă şi recunoştinţă smerită”.

Destinatarii recunoştinţei

În ultima parte a predicii sale, Patriarhul a îndemnat la exprimarea recunoştinţei şi rostirea de rugăciuni de mulţumire „Preasfintei Treimi pentru darul vieţii noastre, pentru sănătate şi pentru tot ajutorul primit în viaţă”.

Totodată, recunoştinţa trebuie să fie îndreptată şi faţă de „părinţii după trup care ne-au născut şi crescut, educatorilor, învăţătorilor, profesorilor şi duhovnicilor care ne-au format intelectual şi duhovniceşte, precum şi tuturor celor care ne-au ajutat în vreme de boală, de necaz sau de nevoie”, a conchis Preafericirea Sa.

(Basilica – Foto Credit: Ziarul Lumina)